

Sag saaledes, at Eruppen skulde foregaa ved Examenskommissioner, medens jeg derimod ansaa det for at være bedre gjennemførligt og Noget, som var ønskeligt og tilraadeligt, og som i flere Henseender vilde tjene til at afhjælpe en Del af de Mangle, som med Høie kunde fremhæves mod Examensvæsenet, om der antoges faste Censorer. Dette har nu været Tilfældet i 3 a 4 Aar, og jeg har den Overbevisning, at der virkelig er udrettet, hvad der i den Henseende kunde ønskes, og jeg har lige saa bestemt den Overbevisning, at der endnu ikke vilde være en Mulighed for at lade Examenskommissioner træde i Live. Jeg har udtalt dette meget bestemt i det andet Thing, og naar jeg har bemærket, at en Indførelse af Examenskommissioner selvfølgelig ogsaa vilde kræve større Udgifter, end der kan kræves til faste Censorer, har jeg ogsaa nævnt dette Punkt, at et Tillæg af 1000 Rd. paa ingen Maade vilde være afgjørende. Der er en saa overordentlig Forskjel mellem, om et helt Antal Mænd skal offre deres Tid og Kræfter paa en saadan Maade, at de kunne være Examenskommissærer, eller om de kun fremtræde som Censorer, at dette Beløb af 1000 Rd. allerede af den Grund ikke vil være tilstrækkeligt; men jeg har lige saa bestemt tilføjet, at dette Punkt ikke vilde være det Afgjørende. Jeg kan altsaa bevare den ærede Landssthingsmands Forespørgsel ved at henvise til, hvad jeg udtrykkelig har udtalt under Forhandlingen om dette Punkt i Folkethinget, at denne Bestemmelse om de 1000 Rd. vistnok kommer til at henstaa ubenyttet, paa samme Maade som de 9000 Rd. have henstaaet siden 1871, hvorimod de faste Censorer ville vedblive deres Hverv indtil det Tidspunkt maatte komme, hvor der maatte være en Minister, som fandt, at der nu var Betingelser tilfiede for at foretage en saadan Forandring. Jeg tror dermed at have besvaret det Spørgsmaal, som den ærede Landssthingsmand har rettet til mig.

C. A. Hansen: Jeg kan jo ikke Andet end være i en vis Henseende særdeles tilfreds med de Udtalelser, som ere faldne i Anledning af det af mig stillede Forslag, men paa den anden Side er det ogsaa naturligt, at der er opstaaet en Frygt hos mig, for at jeg ved at fastholde Forslaget nu, kunde gaa hen og skabe en Sag, som det er mig i høi Grad magtpaaliggende at gavne. Jeg vil derfor tage mit Forslag tilbage i det Saad. at de Udtalelser, her ere faldne, ville berede det en gunstig Modtagelse paa den næste Aars Finantslov.

Formanden: Den ærede Landssthingsmands Forslag er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Madvig: Maatte jeg i Anledning af den ærede Ministers Foredrag sige, at jeg fuldt erkjender og i 50 Aar har erkjendt, at Universitetet trænger til en Omdannelse. Jeg vilde blot ønske, at en Mand med en ret kyndig Haand vilde tage fat derpaa.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Uffnit, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets § 21:

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges nedenstaaende 375,351 Rd. 88 ø.

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Der næst fattes § 22 (Krigsministeriet) under Forhandling.

Da Ingen ønskede at udtale sig, gik man fra til Afstemning, hvorved § 22:

Til Krigsministeriet bevilges nedenstaaende 4,211,956 Rd. 10½ ø.

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Under Forhandling fattes § 23 med det derhen hørende Vædringsforslag.

Tuxen: De Begjæring, der under denne Paragraf have været stillede i Forslaget til Finantslov, ere i det andet Ting bleve modtagne paa en saadan Maade, at den i det Hele kræver der største Paaskjønneelse af Enhver, hvem vort Søværns Opværelse ligger paa Hjerte. Men herfra gjør alene et eneste Punkt en Undtagelse, idet der under Konto C i 1. Nybygninger under Marinen Nr. 4 er bleven tilføjet en Anmærkning. Summen, der var blevet begjært, er ikke bleven forandret, men der er opstillet en Begrænsning i dens Anvendelse, idet det hedder, at der kan paabegyndes Bygning af Sømateriel, hvortil maa anvendes indtil en Million; de Skibe, som altsaa maatte sættes i Arbejde, maa tilfammen ikke overskride en Million. Jeg har allerede under 1ste Behandling tilladt mig at udtale og paavise at dette vilde føre til en i høi Grad beklagelig Standsning i Flaademateriellets Udvikling. Jeg har anført, at af de store Pantserfibe, hvoraf vi ere i Besiddelse, ere de to byggede af Materiale, som ikke har Udsigt til nogen høi Grad af Varighed, og da Bygningen af store, kraftige Pantserfibe medtager en lang Tid, følger deraf, at en Udfættelse af denne maa modtages med en høi Grad af Beklagelse. Dertil kommer endnu, at det ikke er første Gang, at en Udfættelse af dette Spørgsmaal finder Sted, og at denne Forhaling dog omstøder vil vise sig at være i høi Grad nedbrydende for den Styrke, hvormed